

Arrondissementsrechtbank te Arnhem

Meervoudig militaire kamer
Vonnis van 2 juni 2008

VOORZITTER: MR. E.A.A.M. PFEIL, VICE-PRESIDENT, RECHTER: MR. M.F. GIELISSEN, MILITAIR LID:
KOL. MR. B.F.M. KLAPPE

Ontvankelijkheidsverweer

Beginsel van goede procesorde (eerlijk proces) niet geschonden nu verdachte en raadsman toen de camerabeelden in een later stadium naar boven kwamen in de gelegenheid zijn gesteld deze te bezien. Geen sprake van doelbewust of met grove onachtzaming te kortdoen van verdachtes belangen en diens recht op behoorlijke behandeling van zijn zaak.

Noodweerverweer

Beroep op noodweer faalt. Verdachte had zich uit de betreffende situatie kunnen verwijderen door weg te rennen. Verdachte heeft dit niet gedaan, maar ervoor gekozen het slachtoffer te stompen.

Valse verklaring wegens druk Koninklijke Marechaussee?

Verklaring ter zitting strookt niet met bij de KMar afgelegde verklaring. Ondanks verdachtes argument hiervoor, dat hij onder druk van de KMar tot zijn schriftelijke verklaring is gekomen, wordt hij aan deze verklaring gehouden nu niet is gebleken dat er sprake is geweest van onaanvaardbare druk.

(Sr.Artt. 22c, 22d en 300)

VONNIS

In de zaak van de officier van Justitie in het arrondissement Arnhem tegen: L., geboren op [...] te [...], [wonende] [adres] te [woonplaats], [rang], [nummer], ingedeeld bij: [indeling], raadsman: mr. ing. M.J. Jansma, advocaat te Zwolle/Lelystad.

1. De inhoud van de tenlastelegging

Aan verdachte is tenlastegelegd dat:

“hij op of omstreeks 08 september 2007 te Zwolle opzettelijk mishandelend een of meer personen (te weten [slachtoffer 1] en/of [slachtoffer 2]), heeft geslagen en/of gestompt en/of geschopt, waardoor deze letsel hebben / heeft bekomen en /of pijn hebben/ heeft ondervonden; art.300 lid 1 Wetboek van Strafrecht”.

2. Het onderzoek ter terechtzitting

De zaak is op 19 mei 2008 ter terechtzitting onderzocht. Daarbij is verdachte verschenen. Verdachte is bijgestaan door mr. ing. M.J. Jansma, advocaat te Zwolle - Lelystad.

Als benadeelde partij heeft zich schriftelijk in het geding gevoegd en is ter terechtzitting verschenen [slachtoffer 1], geboren op [geboorteplaats], wonende te [woonplaats].

De officier van justitie heeft geëist dat verdachte ter zake het tenlastegelegde zal worden ver-

oordeeld tot een werkstraf voor de duur van 40 (veertig) uren subsidiair 20 (twintig) dagen vervangende hechtenis. Voor wat betreft de vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 1] heeft de officier van justitie gesteld dat deze vordering niet van zo eenvoudige aard is dat zij zich leent voor behandeling in het strafgeding. De officier van justitie verzoekt daarom dat de benadeelde partij niet-ontvankelijk zal worden verklaard in de vordering.

Verdachte en zijn raadsman hebben het woord ter verdediging gevoerd.

2b. Ontvankelijkheid officier van justitie

Ontvankelijkheidsverweer.

De raadsman van verdachte heeft betoogd dat de officier van justitie in zijn vordering niet ontvankelijk verklaard dient te worden. Aan deze stelling heeft hij ? zakelijk weergegeven- ten grondslag gelegd dat de belangen van de verdachte op een eerlijk proces op grove wijze veronachtzaamd zijn, omdat door verbalisant [verbalisant 1] in een proces-verbaal van bevindingen van 09 oktober 2007 in antwoord op een vraag van de rechter-commissaris is gerelateerd dat van de mishandeling geen camerabeelden zijn veiliggesteld, terwijl dit in werkelijkheid wel het geval is geweest.

Beoordeling van het verweer.

De militaire kamer volgt de raadsman niet in dit betoog. Ter zitting heeft de verbalisant verklaard dat hij weliswaar naar aanleiding van deze vraag van de rechter-commissaris geen zelfstandig onderzoek heeft gedaan naar de beschikbaarheid van deze videobeelden, doch dat hij in eerdere instantie van de wachtcommandant had gehoord dat deze beelden niet veilig waren gesteld en op deze verklaring is afgegaan en aldus tot zijn proces-verbaal is gekomen. Gelet daarop, alsmede gezien het feit dat deze beelden blijkens het in dezen opgemaakte eindproces-verbaal wel beschikbaar waren en alsnog ? zij het in latere instantie ? boven water zijn gekomen en de raadsman van verdachte in de gelegenheid is gesteld deze beelden te bezien, is geen sprake van een ernstige schending van beginselen van een goede procesorde waarbij doelbewust of met grove veronachtzaming van verdachtes belangen tekort is gedaan aan diens recht op een behoorlijke behandeling van zijn zaak. Het Openbaar Ministerie is derhalve wel ontvankelijk, nu ook geen andere omstandigheden zijn gebleken of aannemelijk zijn geworden die aan deze ontvankelijkheid in de weg staan.

3. De beslissing inzake het bewijs

Voor zover er in de tenlastelegging kennelijke taal- en/of schrijffouten voorkomen, zijn die fouten verbeterd. Verdachte is daardoor niet in zijn verdediging geschaad.

Partiële vrijspraak

Met de officier van justitie en de raadsman, is de militaire kamer van oordeel dat onvoldoende wettig en overtuigend is bewezen dat verdachte aangever [slachtoffer 2] heeft geslagen of gestompt en dat voorts onvoldoende overtuigend is bewezen dat hij deze aangever heeft geschopt. De rechtbank zal verdachte daarvan vrijspreken.

Bewezenverklaring

Op grond van de bekennende verklaring van de verdachte ter zitting , de aangifte van het slachtoffer en de medische verklaringen, acht de militaire kamer wettig en overtuigend bewezen dat

verdachte het tenlastegelegde heeft begaan, met dien verstande dat bewezen wordt geacht dat: “hij op 08 september 2007 te Zwolle opzettelijk mishandelend een persoon [slachtoffer 1] heeft gestompt waardoor deze letsel heeft bekomen en pijn heeft ondervonden”.

4a. De kwalificatie van het bewezenverklaarde

Het bewezenverklaarde levert op: Mishandeling

4b. De strafbaarheid van het feit

Noodweerverweer.

Namens verdachte is een beroep gedaan op noodweer dan wel noodweerecnes, hetgeen zou moeten leiden tot ontslag van rechtsvervolging. De raadsman heeft betoogd dat verdachte aangever [slachtoffer 1] een klap heeft gegeven, nadat verdachte eerst door een groep van vier man in de rug was geduwd en die [slachtoffer 1] vervolgens tot tweemaal toe de confrontatie met verdachte heeft gezocht. In die omstandigheden kon van verdachte niet worden verwacht dat hij opnieuw zijn aanvallers de rug zou toekeren en heeft hij zich door het geven van een klap verdedigd.

Beoordeling van het verweer

De militaire kamer verwerpt dit verweer. Uitgaande van de lezing van gebeurtenissen zoals door de raadsman gegeven, concludeert de rechtbank dat er geen sprake was van een noodweersituatie. Immers verdachte verklaart ter zitting dat hij weg had kunnen rennen toen hij oog in oog kwam te staan met aangever [slachtoffer 1]. Hij heeft zulks evenwel niet gedaan, maar heeft ervoor gekozen die [slachtoffer 1] te stompen. Dit maakt dat hij zich niet in een noodweersituatie heeft bevonden. Bovendien strookt de verklaring van verdachte niet met zijn verklaring bij de Koninklijke Marechaussee. Destijds verklaarde hij dat hij uit kwaadheid vanwege het feit dat de vriendin van zijn broer werd geduwd, naar het groepje van die jongens is toegelopen en een van hen heeft geslagen. Weliswaar heeft verdachte betoogd onder druk van de Marechaussee tot deze verklaring te zijn gekomen, doch de militaire kamer houdt verdachte aan deze verklaring nu niet is gebleken of aannemelijk is geworden dat van het uitoefenen van onaanvaardbare druk sprake is geweest.

Het feit is derhalve strafbaar.

5. De strafbaarheid van verdachte

Ook het namens verdachte gedane beroep op noodweerecnes wordt door de militaire kamer verworpen. Er wordt verwezen naar hetgeen hiervoor is overwogen ten aanzien van het noodweerverweer. De verdachte is dan ook strafbaar.

6. De motivering van de sanctie

De officier van justitie heeft ter zake van mishandeling gerekwireerd tot een werkstraf voor de duur van 40 (veertig) uren subsidiair 20 (twintig) dagen vervangende hechtenis.

Bij de beslissing over de straf heeft de militaire kamer rekening gehouden met de aard en de ernst van het bewezenverklaarde, de omstandigheden waaronder het feit is begaan en de persoon en de persoonlijke omstandigheden van de verdachte.

Daarbij is in het bijzonder het volgende in aanmerking genomen:

Verdachte heeft zich schuldig gemaakt aan mishandeling van een ander tijdens het uitgaansleven

op straat. Uitgaansgeweld, zoals hier aan de orde, leidt zowel bij slachtoffer, als in de maatschappij in het algemeen, in hoge mate tot gevoelens van onveiligheid. In het nadeel van de verdachte weegt de militaire kamer dat hij zich niet heeft weten te beheersen. Dat klemmt te meer nu verdachte militair is.

In het voordeel van de verdachte heeft echter te gelden dat, zoals verdachte ter zitting heeft verklaard, hij niet eerder is veroordeeld voor het plegen van een strafbaar feit.

De militaire kamer is, gezien het voorstaande, van oordeel dat de door de officier van justitie gevorderde straf een gepaste en geboden strafrechtelijke reactie is.

De vordering van de benadeelde partij [slachtoffer I] acht de militaire kamer niet van eenvoudige aard, nu deze onvoldoende is gemotiveerd en er geen specificaties zijn overgelegd, zodat de benadeelde partij in het onderhavige strafgeding in de vordering niet-ontvankelijk is. Mogelijk kan de benadeelde partij de schade verhalen via de burgerlijke rechter.

7. De toegepaste wettelijke bepalingen

De beslissing is gegrond op de artikelen 22c, 22d en 300 van het Wetboek van Strafrecht.

[Volgt: veroordeling tot een werkstraf van 40 uren. Vordering benadeelde partij niet-ontvankelijk verklaard.- Red.]